

1,850 Centner og i Nar venter at kunne bearbejde 2,000 Centner.

4. Endelig medgaar der til forskjellige mindre Udgifter 16 à 25 Dre pr. Centner.

Den samlede Udgift antages altsaa, naar Driften bliver normal, at kunne nedbringes til 162 à 171 Dre pr. Centner.

Swad Indtægten angaar, da beror denne paa:

1. Sukkermængden. I det første Nar begyndte Campagnen saa sent, at dette maa holdes udenfor Beregningerne, idet Roerne tabe i Sukkerholdighed, jo længere hen paa Naret man kommer. I de 2 følgende Nar har Sukkerholdigheden paa Lolland — og saavidt det kan ses, har den været ligesaa stor i Jyen — i Gjennemsnit været $7\frac{3}{4}$ Pd. gult Sukker pr. Centner, og det antages, at man ved en bedre Dyrkning af Roerne og, navnlig ogsaa ved en større Øvelse i Bearbejdningen, kan udbringe 8 pSt. I Lydsland har Sukkerholdigheden været $8\frac{1}{2}$ à 9 pSt.; men denne højere Sukkerholdighed maa tilbels antages begrundet i Beskatningsmaaden, idet man der har Materialbeskatning, og der har altsaa været særlig Grund til der at lægge Vægt paa Dyrkningen af de mest sukkerholdige Roer, der i andre Henseender paa Grund af deres ringere Størrelse ikke ere saa fordelagtige for Landmanden.

Gjennemsnitsprisen paa uførtolbet Sukker i de forløbne Nar, da Sukkerpriserne have været usædvanlig lave, kan ansættes til $23\frac{1}{2}$ Dre pr. Pd., altsaa 188 Dre pr. Centner Roer.

2. Endvidere har man udbragt pr. Centner Roer for Malasse 9 Dre og for Kompostgjødning 4 Dre.

3. For Afkaldet af hvert bearbejdet Centner Roer har man faaet 16 Dre, og Efterspørgslen efter det er, forsaavidt det ikke til den ansøgte Pris tilbageleveres til Roelieferandøren, hvilket er det almindelige, stærkt stigende.

Dette vilde i Alt blive en Indtægt af 2 Kr. 17 Dre pr. Centner eller et Dversstud af ca. 50 Dre pr. Centner, og da Fabrikkerne have bearbejdet hver ca. 150,000 Centner Roer aarlig, vilde det blive et Dversstud af 75,000 Kr. til Renter og Amortisation af Anlægs- og Driftskapitalen, som kan anslaaes til ca. 1,100,000 Kr. Det er klart, at, naar Fabrikkerne først ere komne i normal Drift, vil Dversstudet væsentligt forøges, naar Roeproduktionen tiltager, idet Fabrikkerne kunne bearbejde omtrent det dobbelte Kvantum Roer. Det synes herester at maatte antages, at Sukkerfabriker, naar ellers deres Pengefor-

hold ere gunstige og de ere vel bestyrede, maa kunne betale sig hertillands, skjøndt Dversstudet ikke kan blive saa stort, som det efter Angivende undertiden er i Lydsland, hvor det imidlertid er muligt, at en Del af Dversstudet skylbes den Omstændighed, at man ved Beskatningen er gaaet ud fra, at Roerne kun havde en Sukkerholdighed af 7 pSt., saa at det Sukker, der udvindes udover 7 pSt., ikke beskattes.

Det Lab, som Fabrikkerne i de forløbne 3 Nar have lidt paa Grund af de fremhævede forbigaaende Forhold kan efter de Udvalget meddelte Oplysninger mindst sættes lig med $1\frac{1}{2}$ Nars Sukkerafgift, og disse Vanstigeligheder ere jo endnu ingenlunde overvundne. Hvis man antog, at andre nye Sukkerroefabriker vilde have et lignende Lab, og hvis man i Almindelighed vilde hjælpe disse Fabrikker til at overvinde dette Lab, maatte dette vel nærmest ske ved en Bestemmelse om, at en ny Fabrik i de første 5 Nar skulde have en Moderation i Afgiften, f. Ex. i det 1ste Nar af 50 pSt., i det 2det 40 pSt., i det 3die 30 pSt., i det 4de 20 pSt. og i det 5te 10 pSt., i Alt 150 pSt.

Naar Spørgsmaalet da er, om der skal gives en saadan eller en anden almindelig Moderation, vil dets Besvarelse navnlig komme til at afhænge af, om man tillægger Sukkerindustriens Indførelse nogen særlig Betydning for Arbejderbefolkningen og for Landets Agerbrug ved at bidrage til Udviklingen af Roekulturen.

I saa Henseende ere vi ikke enige i de af Flertallet udtalte Ansuelser. Vi tro, at Foderroens Dyrkning, som ogsaa vi tillægge en meget stor Betydning, ikke saa hurtigt vil udbræde sig, naar der ikke kommer en ydre Impuls til, og vi tro, at Indførelsen af Sukkerroedyrkingen ved Exemplets Magt vil bidrage til at fremme ogsaa den øvrige Roedyrkning. Vi tro desuden, at selv om dette ikke skulde ske, vil Sukkerroedyrkingen i og for sig ved at fremkalde et intensivere Agerbrug og bidrage til en Bemttelse af Brakmarken kunne blive af stor økonomisk Betydning for Landet. Naar det er blevet fremhævet, at der ikke haves Sikkerhed for, at de Roedyrkere, der arbejde for Sukkerfabrikkerne, vilde sørge tilbørligt for igennem et tilstrækkeligt Røeghold at gjengive Jorden, hvad de have frataget den, da gælder dette i endnu højere Grad om dem, der dyrke Korn, uden at man dog hidtil har tænkt paa at fraraade Dyrkning af Korn, og naar man har sagt, at det var kun en forholdsvis liden Del af Landets Jorder, paa hvilken Roekulturen kunde ventes fremstyndet ved en Opelsning af Sukkerindustrien (c. 100,000 Tdr.), da svares hertil, at det synes os at være et fortrinligt Resultat, hvis man paa et saa lille Areal, hvoraf endda de $\frac{1}{5}$ aarlig skulde anvendes til